

Khrystyna Krychkovska

# Ласкаво просимо!

## Corso di lingua ucraina

### Trascrizioni

EDITORE ULRICO HOEPLI MILANO

#### INDICE

Unità 1	1	Eserciziario	4
Unità 2	1	Unità 1	4
Unità 3	1	Unità 2	4
Unità 4	1	Unità 3	5
Unità 5	1	Unità 4	5
Unità 6	2	Unità 5	5
Unità 7	2	Unità 6	5
Unità 8	2	Unità 7	5
Unità 9	3	Unità 8	6
Unità 10	3	Unità 9	6
Unità 11	4	Unità 10	6
Unità 12	4	Unità 11	7
		Unità 12	7

# Trascrizioni

## Unità 1

---

### Traccia 20

Познайомтесь! Це – Мішель. Він із Парижу. Він француз. А це Мартіна і Джеймс. Вони живуть у Бостоні. Мартіна – італійка, а Джеймс – американець. А це Тарас. Він українець. Тарас живе у Києві.

## Unità 2

---

### Traccia 27

1. Це Іван Франко. Він письменник. 2. Це Леся Українка. Вона поетеса. 3. Це князь Володимир Великий. 4. Це Вольфганг Амадей Моцарт. Він композитор. 5. Це Леонардо да Вінчі. Він художник. 6. Це Тарас Шевченко. Він поет і художник.

## Unità 3

---

### Traccia 32

– Скажіть, будь ласка, де тут аптека? – Ідіть прямо, а потім ліворуч. Там аптека.  
– Ви не скажете, де банк? – Банк? Ідіть прямо, потім – праворуч, а потім поверніть ліворуч.  
– Дуже дякую. – Прошу.  
– Скажіть, будь ласка, де тут школа? – Школа? Школа близько. Ось вона – ліворуч. – Дякую.  
– Нема за що.  
– Прошу сказати, де тут ресторан? – Ресторан близько. Ідіть прямо, прямо, прямо.  
– Скажіть, будь ласка, де тут готель? – О, готель далеко. Ідіть прямо, потім ліворуч, потім прямо, прямо, прямо і там знову ліворуч. – Дякую.  
– Прошу.

### Traccia 37

– Вибачте! Ви не знаєте, де Золоті Ворота?  
– Золоті Ворота? Це недалеко. Дві зупинки на метро.  
– А де тут станція метро?  
– Ідіть прямо, а біля ресторану поверніть праворуч.  
– Повторіть, будь ласка! Я не розумію.  
– Ідіть прямо – там ресторан. І там поверніть праворуч.

– Це далеко?  
– Ні, близько.  
– Дуже дякую. До побачення!  
– До побачення!

## Unità 4

---

### Traccia 41

Хлопець: Ти знаєш, звідки Соломія Крушельницька?  
Дівчина: Так, знаю. Соломія Крушельницька з Бучача, біля Тернополя.  
Хлопець: А чи знаєш ти, звідки Микола Лисенко?  
Дівчина: Так, звичайно. Лисенко з Полтави.  
Хлопець: А Іван Франко?  
Дівчина: Іван Франко родився поблизу Дрогобича.  
Хлопець: А скажи, будь ласка, звідки Сергій Корольов?  
Дівчина: Сергій Корольов? Він з Житомира.  
Хлопець: А Василь Стус?  
Дівчина: Василь Стус, звичайно, з Донецька.  
Хлопець: А гетьман Іван Мазепа? Ти знаєш звідки Мазепа?  
Дівчина: Ні, не знаю  
Хлопець: Іван Мазепа із села Мазепинці біля Києва.  
Хлопець: А звідки Леся Українка?  
Дівчина: Леся Українка з Волині. Міста точно не пам'ятаю.  
Хлопець: Так, Леся Українка з Волині. Вона з Новоград-Волинського.

## Unità 5

---

### Traccia 47

Спікер: Оленко, де ти була на канікулах?  
Оленка: Я була у бабусі в селі.  
Спікер: Семене, а ти де був у відпустці.  
Семен: Ми з дружиною і дітьми були у горах.  
Спікер: Марто, ти була у відпустці?  
Марта: Так, у серпні.  
Спікер: І що ти робила?  
Марта: Була на морі. Купалася, загаряла.  
Спікер: А де ти була на морі?  
Марта: Я була на морі в Ялті.

Спікер: Світлано Петрівно, ви були цього року у відпустці?

Світлана Петрівна: Так. Я була на дачі.

### Traccia 48

Ірина: Привіт, Дмитре!

Дмитро: Іринко, яка зустріч! Давно не бачилися. Ну, розповідай, що ти робила влітку?

Ірина: У серпні у мене була відпустка.

Я відпочивала у Карпатах.

Дмитро: Справді? І де саме?

Ірина: У Яремче та у Ворохті.

Дмитро: А де ти жила?

Ірина: У будинку відпочинку.

Дмитро: І що ж ти там робила?

Ірина: Ходила у ліс на прогулянку, каталася на конях, навіть загаряла.

Дмитро: А на Говерлі була?

Ірина: Ні, на Говерлі не була. Зате познайомилася з туристами з Польщі. Цікаві дівчати і хлопці. Ми з ними на дискотеку ходили. А ти, Дмитре, що робив влітку?

Дмитро: Ну... Цього року я вирішив ніде не їхати – грошей не було.

Ірина: І що ж ти робив цілий місяць?

Дмитро: Був вдома. Але не нудгував. Грав з друзями у футбол, волейбол, баскетбол. Кожного дня робив зарядку. Бачиш, які м'язи накачав?

Ірина: Ти молодець!

Дмитро: А ще я книжки читав, фантастику... Мав багато часу.

Ірина: Теж непогано.

## Unità 6

### Traccia 52

Спікер: Оксано, я знаю, що недавно ви їздили у Канів? Розкажіть, будь ласка, про цю поїздку.

Оксана: Так, недавно ми були у Каневі. Я і Вікторію, мій чоловік. Ми їхали з Дрогобича

Спікер: Ви їхали на машині?

Оксана: Спочатку ми їхали на автобусі до Львова.

Спікер: А потім?

Оксана: А потім зі Львова на поїзді.

Спікер: Ви їхали до Канева на поїзді?

Оксана: Ні, на поїзді ми їхали до Києва. У Львові ввечері ми сіли у поїзд, а вранці вже були у Києві.

Їхали цілу ніч. Але це зручно.

Спікер: У Києві робили пересадку?

Оксана: Так. Вранці у Києві ми пішли ще у Софійський собор. Хотіли ще у Печерську Лавру,

але не мали часу.

Спікер: А до Канева ви їхали автобусом?

Оксана: Ні. До Канева ми плили по Дніпру на пароплаві. Це фантастично. Це дуже гарно.

Спікер: А що ви робили у Каневі?

Оксана: У Каневі ми були на могилі Шевченка, були у музеї, гуляли на березі Дніпра. І пізно ввечері повернулися у Київ.

## Unità 7

### Traccia 58

Наталя і Остап Косики живуть у невеликому селі на Тернопільщині. У них великий будинок. На першому поверсі – простора світла вітальня, затишна кухня і туалет. На другому поверсі – дві великі спальні і маленька майстерня. Тут Остап малює. Він художник. А Наталя – вчителька. Англійська мова – її фах. Біля будинку – фруктовий сад, позаду – гараж.

### Traccia 59

Соломія: Привіт, Оресте!

Орест: Привіт, Соломіє!

Соломія: Давно не бачилися. Як справи? Чула, що ти купив квартиру.

Орест: Так, ми з Наталею купили нову квартиру.

Соломія: Молодці, вітаю! А у якому районі?

Орест: В центрі, на Подолі. Наталі до роботи тепер близько. Запрошуємо у гості.

Соломія: Обов'язково прийду. Але я часто буваю у відрядженні, тому не знаю коли. Зараз подивлюся у календар... О! Вісімнадцятого я вільна...

Вісімнадцяте – це субота, я буду в Києві.

Орест: Чудово! Чекаємо тебе у суботу.

## Unità 8

### Traccia 63

Продавець: Вам допомогти?

Наталя: Так, дякую. Мені потрібен недорогий теплий жакет.

Продавець: Якого кольору?

Наталя: Зеленого.

Продавець: Який розмір?

Наталя: 46.

Продавець: Подивіться ось цей.

Наталя: Можна приміряти?

Продавець: Звичайно. Ось там кабінка.

Наталя: Він на мене замалий. А більший у вас є?

Продавець: Ні, нема.

Наталя: Шкода. Зайду іншим разом.

Сергій: Доброго дня. Мені потрібне осіннє пальто. Розмір 52.

Продавець: Подивіться ось це коричневе.

Сергій: Мені колір не дуже побається. А чорне у вас є?

Продавець: Так. Ось прошу.

Сергій: Дякую. Мені підходить. Я беру.

Продавець: З вас 800 гривень.

Сергій: Прошу: 200, 400, 600 і 800.

Продавець: Візьміть чек.

Сергій: Дякую.

### Traccia 64

Спікер: Тарасе, ти вже усі подарунки на Різдво купив?

Тарас: Ще ні. Ось тільки думав поїхати в універмаг.

Спікер: Що ти купиш мамі на Різдво?

Тарас: Мамі я куплю шкіряну сумку.

Спікер: А татові?

Тарас: Татові куплю електробритву. У нього недавно електробритва зламалася.

Спікер: А що ти купиш братові?

Тарас: О! Братові куплю книгу. Він любить читати фантастику.

Спікер: А сестрі? Що ти купиш Оксані?

Тарас: Оксані? Ще не знаю. Оксані, мабуть, шерстяний шарф. Вона недавно купила зимове пальто. І їй потрібен новий шерстяний шарф.

Спікер: А бабусі і дідусеві? Що ти їм купиш на Різдво?

Тарас: Бабусі зимові рукавиці, а дідусеві теплі шкарпетки.

## Unità 9

### Traccia 69

Спікер: Дмитре, що ти зазвичай їси на сніданок?

Дмитро: Зазвичай на сніданок я їм йогурт і бутерброд з маслом і сиром.

Спікер: А що ти п'єш?

Дмитро: Каву з молоком.

Спікер: А що ти зазвичай їсть на сніданок Оксана?

Дмитро: На сніданок Оксана їсть хліб з ковбасою або сиром.

Спікер: А що п'є?

Дмитро: Вона п'є зелений чай. Зелений чай з цукром.

Спікер: А що Роберто їсть на сніданок?

Дмитро: Роберто зазвичай їсть рогалик і п'є капучіно

Спікер: Ігорі Степановичу, що ви зазвичай їсте на сніданок?

Ігор Степанович: О... Я люблю вранці добре поїсти. Зазвичай я їм яєшню з беконом або з ковбасою. Ну і, звичайно, хліб з маслом. Ну і ще п'ю чай.

Спікер: Чай чорний чи зелений?

Ігор Степанович: Я люблю чорний чай.

### Traccia 70

Тарас: Добрий день, Олено! Ти звідки?

Олена: Доброго дня, Тарасе. Та ось, була на ринку.

Тарас: І що ж ти купила на ринку?

Олена: Як завжди. Картоплю, сметану, гречку, м'ясо...

Тарас: Скільки коштувала картопля?

Олена: Картопля, по 6 гривень... Я купила 2 кілограми.

Тарас: А сметана?

Олена: Сметана по 45 гривень. Я купила 1 літр.

Гречку теж була недорого, 19 гривень за кілограм.

Я взяла 2 кілограми. Свинина була по 30 гривень, і я купила один кілограм. І ще цукор...

Тарас: А цукор скільки коштував?

Олена: Цукор подорожчав – 22 гривні за кілограм.

Я взяла один кілограм. А ще я взяла яйця.

Як завжди – 10 штук. Заплатила 20 гривень.

Тарас: І скільки ти за все заплатила?

Олена: Гмм... Усе разом... десь 170 гривень.

Точніше, 167 гривень.

Тарас: Знаєш, а це зовсім недорого.

## Unità 10

### Traccia 73

Андрій: Добрий вечір, колего! Я Андрій Дробич.

Луїджі: Добрий вечір! Приємно познайомитися.

Луїджі: Ді Джованні, фізик, працюю в університеті

Андрій: О, ви з Італії?

Луїджі: Так, я з Італії, з міста Тоді.

Андрій: Тоді? Ніколи не чув. Де це?

Луїджі: Тоді – це в Умбрії.

Андрій: В Тоді є університет?

Луїджі: Ні, я працюю в університеті в Перуджі.

А живу в Тоді. А ви звідки?

Андрій: Я зі Львова. Там живу і працюю.

Луїджі: Де ви працюєте?

Андрій: У науково-дослідному інституті.

Я займаюся ядерною фізикою. А ви були у Львові?

Луїджі: Ні. Я ніколи не був у Львові, але багато чув про Львів.

Андрій: У Львові багато пов'язано з Італією та італійцями. Там працювало багато італійських архітекторів.

Луїджі: Дуже цікаво. Я про це нічого не знав.

Андрій: Ви неодмінно мусите відвідати Львів.

Луїджі: Звичайно. З радістю. А ви вже були в Італії?

Андрій: Так, я був у Римі і у Венеції.

Луїджі: Я вас запрошую в Умбрію, в Тоді. Кожного року в кінці серпня тут відбувається відомий театральний фестиваль.

Андрій: Дякую. З великим задоволенням.

### Unità 11

#### Traccia 79

Спікер: Ганно, де ви навчаєтесь?

Ганна: Я навчаюся у Київському національному університеті?

Спікер: На якому факультеті?

Ганна: На економічному факультеті.

Спікер: Ви будете працювати економістом?

Ганна: Я мрію працювати менеджером.

Спікер: А ваш брат? Ким працює ваш брат?

Ганна: Михайло закінчив юридичний факультет і тепер працює юристом.

Спікер: А було легко братові знайти роботу?

Ганна: Ні, тепер важко знайти роботу. Але він багато вчиться, чудово розмовляє англійською.

Добре знає також німецьку та польську. І минулого року з ним підписали контракт на спільному українсько-австрійському підприємстві.

Спікер: Ганно, а ви якими іноземними мовами володієте?

Ганна: Ну... Англійською, звичайно. І ще трохи італійською. Цього літа я була в Італії в Перуджі на курсі італійської мови. Мені дуже сподобалося, і тепер я продовжую самостійно вивчати італійську.

### Unità 12

#### Traccia 82

Спікер: Мартусю, яка музика тобі подобається?

Марта: Мені подобаються різні жанри музики.

Спікер: Наприклад?

Марта: Наприклад, рок, джаз. Ну і, звичайно, класична музика.

Спікер: А ти граєш на музичному інструменті?

Марта: Так. Я граю на фортеп'яно.

Спікер: І як ти граєш на фортеп'яно?

Марта: Я непогано граю на фортеп'яно.

Спікер: А Орестові подобається музика?

Марта: Так. Звичайно.

Спікер: Яка музика йому подобається?

Марта: Йому подобається співати. Він співає в хорі.

Спікер: А він грає на музичному інструменті?

Марта: В школі він трохи грав на скрипці.

Спікер: А тепер?

Марта: А тепер він не грає.

Спікер: А Галі подобається музика?

Марта: Так, Галі подобається.

Спікер: Яка музика Галі подобається?

М.: Найбільше їй подобається народна музика.

Українська народна музика.

Спікер: А Галя грає на музичному інструменті?

Марта: Так. Вона грає на бандурі.

Спікер: Вона грає професійно?

Марта: Так. Вона працює вчителем у музичній школі.

Спікер: А Андрієві подобається музика?

Марта: Так. Йому теж подобається музика.

Спікер: Яка музика йому подобається?

Марта: Думаю, що різна.

Спікер: А він грає на музичному інструменті?

Марта: Ні, він не грає.

### Eserciziario

#### Unità 1

##### Traccia 85

Привіт! Мене звати Марта. Я українка, зі Львова. Я студентка консерваторії. Це мої друзі. Це Валентина, вона теж студентка. Вона італійка. А це мій друг Ярослав. Він журналіст. Він українець. Це Юлія, вона з Німеччини. Вона німкеня. Юлія – журналістка. Це Джеймс. Він бізнесмен, з Канади. А це Янек. Він з Польщі, з Варшави. Він студент. А це Алекс. Алекс з Австралії. Він турист.

#### Unità 2

##### Traccia 87

– Надю, хочу запросити в театр наших нових друзів. Не знаєш їхніх номерів телефону?

– А кого саме?

– Ну... Оксани, Дебори, Петра, Алена...

– Так, номер Петра у мене є. Записуй: 067 2495743. Записав?

– Так, записав.

– Ось номер Дебори – 094 7831905. А ось номер Алена: 051 5783492

– А Оксани? У тебе є номер телефону Оксани?

– У Оксани тепер новий номер телефону. І у мене, нажал, немає.

**Traccia 88**

1. Ти студент? Правда? 2. Ви також студенти?
3. Оксано Петрівно, ви вчитель? 4. Пане Ігоре, ви теж лікар? 5. Даріо і Луїджі, ви з Італії? Ви італійці? 6. Ігоре, це твій словник? 7. Хлопці, це ваші комп'ютери? 8. Оксано, це твоя фотографія? А книжка також твоя? 9. До побачення, друзі!
10. Тарасе, познайомся. Це Луїджі.

**Unità 3****Traccia 91**

- Вибачте, будь ласка.
- Так, прошу.
- Ви не знаєте, де Центральний універмаг?
- Центральний універмаг? Він в центрі, на Хрещатику.
- А центр далеко?
- П'ятнадцять хвилин на метро.
- А де тут метро?
- Метро недалеко. Ідіть спочатку ліворуч, а потім поверніть праворуч.
- Я не розумію.
- Ідіть ліворуч, а потім праворуч. Там станція метро.
- Дякую. До побачення.
- До побачення.

**Unità 4****Traccia 94**

- Андрій – високий сивий чоловік з бородою. За професією Андрій художник.
- Оксана – молода симпатична дівчина. Вона завжди весела. Вона замужем, і у неї є донечка Настуся.
- Микола – високий гарний хлопець. Він спортсмен, він займається баскетболом.
- Марія гарна жінка. Вона вже не молода, але ще працює. Вона вчителька у школі.
- Іван – старенький сивий дідусь. Він любить носити капелюх. Він селянин.
- Орися – студентка. Вона вчиться у Київському університеті.

**Unità 5****Traccia 96**

- Галю, яка зустріч! Як справи? Що ти робила влітку?
- У мене була відпустка. Я була на морі.
- А де ти була?
- В Одесі.
- Ти жила там у готелі?
- Спочатку у готелі, а потім на квартирі. А ти що робив влітку?

- Я усе літо працював... І вже втомився, чесно кажучи. Наступного року в серпні думаю поїхати у Грецію. Ти вже була у Греції, в Афінах?
- Ні, ще не була... Але Афіни – це моя мрія...
- Тоді, давай, поїдемо разом. Що скажеш?
- Гарна ідея... Тарасе, вибач, я поспішаю. Подзвони мені.
- У тебе номер телефону не змінився?
- Так, змінився. Запиши: 2740282.
- Дякую. Я записав. Пізніше подзвоню.

**Unità 6****Traccia 97**

- Наталя: Алло!
- Олена: Алло!
- Наталя: Це Наталя! Привіт, Оленко! Як ти?
- Олена: О! Привіт, Наталю. У мене все класно. Пишу статтю на комп'ютері. А ти як? Що робиш?
- Наталя: Та от, шукаю, що йде у театрі.
- Олена: І що ти знайшла?
- Наталя: Наприклад, «Лускунчик». Я знаю, ти любиш балет.
- Олена: Звичайно, люблю. Я колись в школі займалася балетом.
- Наталя: Я теж люблю балет. Підемо завтра на «Лускунчика»?
- Олена: Та ні, завтра не можу. Я зайнята. Обіцяла Миколі застрітись.
- Наталя: Зустрітись з Миколою? Це вже щось нове. Ну, добре, потім розкажеш. А у суботу, що ти робиш у суботу?
- Олена: У суботу? У суботу я їду у Дрогобич на день народження до Оксани.
- Наталя: Добре. А коли ти вільна?
- Олена: У неділю.
- Наталя: Чудово! Ну-то як, ідемо?
- Олена: Згода. Ідемо у неділю. Я дуже люблю цей балет Чайковського.

**Unità 7****Traccia 100**

1. Це квартири у новому будинку. Наталя живе на восьмому поверсі.
2. Це будинок у селі біля Тернополя.
3. Це квартири в центрі міста. Андрій живе на другому поверсі.
4. Це українська хата, 19-е століття. Це малюнок Репіна.

**Traccia 101**

1. Це Верховна Рада України. Тут працює Парламент України. У Верховній Раді працюють

450 народних депутатів. Тут приймають закони України. Верховну Раду в Україні обирають кожних п'ять років.

2. Це будинок Уряду України або Кабінет Міністрів. Тут працюють прем'єр-міністр України та міністри.

3. Це будинок Адміністрації Президента України. Президента в Україні обирають строком на п'ять років.

### Unità 8

#### Traccia 102

Степан: Алло!

Максим: Степане, привіт! Це Максим.

Степан: О, Максиме, привіт! Як справи?

Максим: Дякую, непогано. Степане, мені потрібна твоя допомога. Ти завтра не працюєш?

Степан: Ні, не працюю. А що таке?

Максим: Розумієш, завтра друг з Італії прилітає.

А я цілий день на роботі. Ти можеш його зустріти?

Степан: Добре. О котрій годині?

Максим: О шістнадцятій.

Степан: Добре, я буду його чекати біля входу. Буду

у джинсах і сірій футболці. Ну і ще журнал буду

тримати... «Тиждень»... Він українську розуміє?

Максим: Так, він добре знає українську мову. Він вивчав українську мову у Києві.

Степан: Чудово. Значить, завтра о шістнадцятій в аеропорту?

Максим: Так, о шістнадцятій.

Степан: А яким він рейсом летить?

Максим: Рим – Львів, через Відень.

Степан: І як звати твого друга?

Максим: Його звати Даріо. Він низького зросту, чорне кучеряве волосся, в окулярах.

Степан: Добре, домовились. До завтра.

Максим: Дякую, Степане. До завтра.

#### Traccia 103

Спікер: Наталю, ти вчишся чи працюєш?

Наталя: Я вчуся. В університеті. У Кракові.

Спікер: Наталю, де ти звичайно робиш покупки?

Наталя: У магазинах, у супермаркеті, також іноді на ринку. Але це більше моя мама...

Спікер: А ти купуєш онлайн?

Наталя: Так, звичайно.

Спікер: А що ти купуєш онлайн?

Наталя: Ну, звичайно, квитки...

Спікер: Квитки на літак?

Наталя: На літак також. Я навчаюся в Польщі і їжджу у Краків автобусом. Квитки замовляю по Інтернету.

Спікер: А що ще ти купуєш по Інтернету?

Наталя: Одяг, часом взуття. І, звичайно, косметичку.

Спікер: А твої подруги теж користуються Інтернетом для покупок?

Наталя: Так, звичайно.

Спікер: І вони задоволені?

Наталя: Поки-що так.

### Unità 9

#### Traccia 104

Офіціантка: Що бажаєте?

Тарас: Надю, що ти замовляєш?

Надя: Мені шматок торта, будь ласка.

Офіціантка: Який вам?

Надя: Торт «Прага».

Тарас: А мені невеликий шматок сирника, будь ласка. А вино у вас є?

Офіціантка: Так. Вам червоне чи біле?

Тарас: Надю, ти яке вино будеш?

Надя: Мені червоне, будь ласка. Солодке.

Тарас: Так. Дівчині солодке, а мені сухе.

Офіціантка: Ще щось?

Тарас: Дві кави, будь ласка.

Офіціантка: Шматок торта «Прага», шматок сирника, два бокали вина і дві кави. Почекайте хвилинку.

### Unità 10

#### Traccia 105

Оля: Максиме, котра зараз година?

Максим: Зараз дев'ята година.

Оля: Вже дев'ята?

Максим: Так. А ти поспішаєш?

Оля: Звичайно, я їду на лекцію.

Максим: О котрій годині починається лекція?

Оля: О дев'ятій годині двадцять хвилин.

Максим: Так, о дев'ятій двадцять. А коли вона закінчується?

Оля: Об одинадцятій.

Максим: Зрозуміло. А що ти робитимеш після лекції?

Оля: Я хочу зустрітися з подругою.

Максим: Ти часто з нею зустрічаєшся?

Оля: Так, вона живе недалеко від університету.

Максим: Ви кудись підете разом?

Оля: Ми підемо в кафе, а потім поїдемо в бібліотеку.

Максим: Ти будеш ввечері вдома?

Оля: Так, я хочу повернутися сьогодні додому раніше.

Максим: Коли ти зазвичай повертаєшся додому?

Оля: Приблизно о шостій вечора.

Максим: Олю, а які в тебе плани на вечір?

Оля: Я повечеряю, а потім о дев'ятнадцятій сорок п'ять починається мій улюблений фільм. Хочу його подивитися.

Максим: О! Я теж дивитимуся цей фільм. Може подивимося його разом?

Оля: Гарна ідея.

## Unità 11

### Traccia 109

I. Це родина відомого українського письменника Михайла Коцюбинського. Михайло Коцюбинський народився у 1864 році і помер у 1913 році. На фотографії він з дружиною Вірою та дітьми Юрієм, Оксаною, Іриною та Романом.

II. На цій фотографії у центрі Леся Українка. А також інші визначні українці. Зліва направо Михайло Коцюбинський, Василь Стефаник, Олена Пчілка, Михайло Старицький, Гнат Хоткевич та Володимир Самійленко. Це 1903 рік.

III. Це група українських вчених та студентів у 1904 році у Львові. У центрі фотографії сидить Михайло Грушевський, визначний історик, суспільний та політичний діяч. Михайло Грушевський народився у 1866 році і помер у 1934 році.

Праворуч від Грушевського сидить Іван Франко, відомий письменник, поет, вчений і публіцист. Він народився у 1856 році, а помер у 1916 році.

## Unità 12

### Traccia 111

Серед людей, які у 1608 році прибули у порт Джеймстаун (Сполучені Штати Америки) освоювати новий світ, був також українець. Більше українців приїхало в Америку після 1658-го року. Перша хвиля українських емігрантів починається у 1870-х роках. У 1910 році в Америці було біля 500 тисяч українців. А у 1917 році президент Сполучених Штатів Вільсон проголосив 21-е квітня українським днем.

### Traccia 113

Я навчався на третьому курсі економічного факультету Міланського університету. Коли з'явилася можливість поїхати на один семестр по обміну у Київський національний торговельно-

економічний університет, я відразу цим скористався. Я не знав ще ні української, ні тим більше російської мови.

Українську почав інтенсивно вивчати за три місяці до від'їзду. Вивчав самостійно, і лише зі словників та розмовників – на той час в Італії майже не було курсів української, ані підручників чи аудіоматеріалів.

Перш ніж почати навчання у Києві, я поїхав у Львів у школу української мови. Тут я добре вивчив кириличний алфавіт та навчився багато щоденної лексики.

Коли я приїхав до Києва, я мало-що розумів, але прийняли мене тут дуже тепло. Щоб швидше вивчити мову, я ввів собі жорсткі правила.

Я якомога більше часу проводив зі своїми новими українськими друзями, які з радістю допомагали мені у спілкуванні з викладачами, допомагали робити покупки, запрошували на дискотеки, вечірки. З друзями я більше навчився української мови, ніж з усіх книжок і курсів.

Я просто постійно був поруч із кимось, хто говорить українською. Я намагався все почуте записувати, навіть якщо це було для мене занадто швидко.

Перший місяць такого життя був дуже тяжким, але водночас дуже цікавим. І після чотирьох місяців я почав досить добре говорити українською і майже все розумів.

Наступний етап – це вдосконалення мови.

Допомагало те, що я дуже активно проводив час разом із українськими друзями: ходив на вечірки, гуляв по місту, подорожував. Окрім того, я багато читав. Я купував у кіоску україномовні газети і читав усе, що було. Я підкреслював і виписував у зошит цікаві і нові для мене слова, які потім вивчав. Я почав цікавитися українською політикою та швидко ознайомився з українськими реаліями. Читання газет, багато зустрічей з різноманітними людьми, подорожі, постійно включений телевізор (щоб постійно чути українську мову) та навіть звичайні тусовки по місту – це все і навчило мене живої мови. Так, що вже через півроку я почувався в Україні, наче я в ній і виріс.

Цю мою стратегію вивчення мови можна назвати «шоковою терапією». Все почалося від мого «шаленого» рішення поїхати без знання мови у країну, якої я зовсім не знав. І ось така пригода. Я молодий, і студентські роки швидко закінчаться – тож треба ними якнайкраще скористатися.